

DZIEŃ WSPÓLNOTY ANIMATORÓW I DIAKONII

Temat: Ewangelizacja to ukazywanie innym Bożego miłosierdzia

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

Modlitwa, śpiewy

Wprowadzenie do tematu dnia wspólnoty

Wprowadzenie należy oprzeć na poniższym fragmencie bulli papieża Franciszka *Misericordiae vultus*:

Ze wzrokiem utkwionym w Jezusie i w Jego obliczu miłosiernym możemy zagłębić się w miłość Trójcy Przenajświętszej. Misją, którą Jezus otrzymał od Ojca, było objawienie tajemnicy Bożej miłości w jej pełni. „Bóg jest miłością” (1 J 4, 8. 16), ogłasza – po raz pierwszy i jedyny na kartach Pisma Świętego – Jan Ewangelista. Ta miłość jest już wtedy możliwa, widoczna i namacalna w całym życiu Jezusa. Jego Osoba jest niczym innym jak tylko miłością. To miłość, która się daje za darmo. Relacje Jezusa z osobami, które Go otaczają, ukazują coś jedyngo i niepowtarzalnego. Znaki, które czyni przede wszystkim w stosunku do grzeszników, do biednych, wyłączonego, chorych i cierpiących, są naznaczone miłosierdziem. Wszystko w Nim mówi o miłosierdziu. Nie ma też w Nim czegoś, co byłoby pozbawione współczucia.

Jezus wobec rzeszy ludzi, którzy szli za Nim, widząc, że byli zmęczeni i strudzeni, zdezorientowani i bez przewodnika, odczuł w głębi serca silne współczucie (por. Mt 9, 36). Mocą tej właśnie miłości współczującej uzdrowił chorych, których mu przyniesiono (por. Mt 14, 14), oraz kilkoma chlebami i rybami nakarmił tłum do sytości (por. Mt 15, 37). To, co poruszało Jezusa we wszystkich okolicznościach, to nic innego jak

miłosierdzie, dzięki któremu czytał w sercach swoich rozmówców, dając im odpowiedzi, które korespondowały z ich najprawdziwszymi potrzebami. W ten sam sposób, gdy Jezus spotkał wdowę z Nain, której syna niesiono do grobu, odczuł wielkie współczucie z powodu przejmującego bólu płaczącej matki i przywrócił jej syna, wskrzeszając go z martwych (por. Łk 7, 15). Po uwolnieniu opętanego w kraju Gerazeńczyków, powierza mu tę misję: „Opowiadaj im wszystko, co ci Pan uczynił i jak ulitował się nad tobą” (Mk 5, 19). Również powołanie Mateusza wpisuje się w ten horyzont miłosierdzia. Gdy Jezus przechodził obok komory celnej, Jego spojrzenie spotkało się ze wzrokiem Mateusza. Było to spojrzenie pełne miłosierdzia, które przebaczyło grzechy tego człowieka oraz, zwyciężając opory innych uczniów, wybrało jego, grzesznika i celnika, aby stał się jednym z Dwunastu.

Spotkanie w grupach

Metoda: Krótkie formuły wiary na podstawie fragmentów:

Mt 5, 7; J 15, 12–17; Łk 6, 27–36; 1 P 1, 3–5; Mt 9, 35–38

Na końcu wszystkie grupy się spotykają i następuje odczytanie przygotowanych formuł wiary (powinny zaczynać się od słowa: „wierzę”)

Jeśli potrzebne byłoby przypomnienie metody, można zajrzeć np. tutaj: http://www.wieczernik.oaza.pl/arttykul/krotkie-formuly-wiary_id641

Godzina odpowiedzialności

Przykładowe tematy do podjęcia:

- Jak wyglądają działania ewangelizacyjne prowadzone przez Ruch w naszej diecezji?
- Diakonia ewangelizacji – czy jest, jak działa?
- Współpraca diakonii (diecezjalnych lub rejonowych) w dziele ewangelizacji – czy jest wspólne myślenie na rzecz jednego celu, zadania, np. rekolekcji ewangelizacyjnych?
- ORAE, warsztaty ewangelizacji;

- Czy podkreślamy wagę ewangelizacji na odpowiednim etapie formacji, dbając o należyte przygotowanie animatorów, odpowiedni przekaz, towarzyszenie, weryfikację itp.?
- Jak oceniamy owoce pracy Ruchu w diecezji (rejonie) z perspektywy ostatnich lat? Co dobrego się wydarzyło w tym temacie? Jakie dostrzegamy słabe strony?
- Jakie działania zamierzamy podjąć – w najbliższym roku, długofalowe? (np. przygotowanie ekip ewangelizacyjnych itp.)

Namiot spotkania

Mt 9, 9–13. 35–38

Eucharystia

Agapa